

محکم کاری در امور زندگی

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الصَّادِقِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ قَالَ: أَتَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَكْفُرُ بِكَ نَفَرٌ سَعِدَ حَضْرَتِ رَسُولِ آتَمِد وَ كُفْت؛ «فَقِيلَ لَهُ إِنَّ سَعِدَ بْنَ مُعَاذٍ قَدْ مَاتَ» سَعِدُ بْنُ مُعَاذٍ فِي جَنْجِ أَحْزَابٍ مُجْرُوحٌ شَدِيدٌ وَهُوَ وَ أُوْرِدْنَد وَ فِي نَهَائْتِ بِه شَهَادَتِ رَسِيد.

سعد همانی است که در وقت بیماری مسائل مربوط با یهود بنی قریظه پیش آمد و وی را به عنوان حکم قرار دادند و حضرت ﷺ حکم وی را حکم خدا در آسمان توصیف نمود. «فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَ قَامَ أَصْحَابُهُ مَعَهُ فَأَمَرَ بِغَسْلِ سَعِدٍ وَ هُوَ قَائِمٌ عَلَى عِضَادَةِ الْبَابِ؛ حَضْرَتِ خُودْشَانِ مَرَاتِبِ غَسْلِ اَيْنِ شَهِيدِ رَا پيگيري مي کرد. «فَلَمَّا أَنْ حُنْطُ وَ كُفْنٌ وَ حَمَلٌ عَلَى سَرِيرِهِ تَبِعَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِلا حِذَاءٍ وَ لَا رِدَاءٍ؛ وَ بَعْدِ اَزِ غَسْلِ، پَا بَرَهْنَه وَ بَدُونِ عبا او را تشییع کرد. مقام شهید این است. «ثُمَّ كَانَ يَأْخُذُ يَمْنَةَ السَّرِيرِ مَرَّةً وَ يَسْرَةَ السَّرِيرِ مَرَّةً؛ حَضْرَتِ مي آمدند زیر تابوت و گاهی سمت چپ تابوت را می گرفتند، گاهی سمت راست آن را تا به قبر رسیدند. «حَتَّى انْتَهَى بِهِ إِلَى الْقَبْرِ فَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ حَتَّى لَحْدَهُ وَ سَوَى اللَّبَنِ عَلَيْهِ وَ جَعَلَ يَقُولُ نَاوِلُونِي حَجْرًا نَاوِلُونِي تُرَابًا رَطْبًا يَسُدُّ بِهِ مَا بَيْنَ اللَّبَنِ؛ خُودْ حَضْرَتِ دَاخِلِ قَبْرِ رَفْتِ وَ خُودْشَانِ او رَا دَفْنِ كُود وَ سِنِ كُودِ رَا قَرَارِ دَاد. آجْرهای لحد را محکم کرد و می گفت: سنگ بدهید و خاک مرطوب بدهید. «فَلَمَّا أَنْ فَرَّغَ وَ حَتَّى التُّرَابِ عَلَيْهِ وَ سَوَى قَبْرَهُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَأَعْلَمُ أَنَّهُ سَيَبْلَى وَ يَصِلُ الْبَلَى إِلَيْهِ وَ لَكِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ عَبْدًا إِذَا عَمِلَ عَمَلًا أَحْكَمَهُ...؛ بَعْدِ اَزِ فَرَاغْتِ اَزِ دَفْنِ سَعِدِ، حَضْرَتِ فَرَمُود: مي دانم که بدنش می پوسد اما قبر را باید محکم می کنیم. خدا دوست می دارد بنده ای را که وقتی کاری می کند محکم کند، این که سنگ لحد را محکم کرد و آجر را با خاک مرطوب بکار برد برای همین است. محکم کاری کنید که خدا از محکم کاری خوشش می آید. چه این کارها را بکنیم یا نکنیم بدن می پوسد، اما باید کار را قوی و محکم انجام داد.

البته حدیث ادامه دارد، می پرسند چرا با این هیأت، بی عبا و بی کفش آمدید؟ فرمود: «إِنَّ الْمَلَائِكَةَ كَانَتْ بِلا رِدَاءٍ وَ لا حِذَاءٍ فَتَأَسَّيْنَهَا»، فرشته ها بدون ردا و پاپوش آمده بودند. این مقام شهید و شهادت است. درس می خوانیم محکم بخوانیم، درس می دهیم باید محکم درس بدهیم، کار اقتصادی می کنیم محکم کنیم، در همه زمینه ها باید محکم کار کرد. مشکل عمده ما این است. در زمینه های مختلف محکم نمی کنیم، سهل انگاری می کنیم چون ناشی از محکم کاری نکردن است.